

[Holger Kristiansen.]

at køre galt og ikke kunde klare Begreberne, saa sagde en af Passagererne i Vognen til ham: Ja, men du har da Kørekort! hvortil vedkommende svarede: Ja, det er ogsaa sandt, jeg har jo Kørekort, saa maa jeg jo kunne klare det. Jeg tror, som sagt, at Reglerne med Hensyn til Opnaaelse af Kørekort bør skærpes, saa vil Hastigheden sikkert ikke volde saa store Vanskeligheder.

Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at der nu i Færdselsloven indføres Regler med Hensyn til andre, der færdes paa Veje og Gader. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Regler, men jeg vil blot for mit Vedkommende meget stærkt fremhæve, at det er de motorkørende, som har det store Ansvar fremfor andre, der færdes paa Gader og Veje, hvad enten det er Cyklister, Hestekøretøjer eller gaaende. (*Ulrich*: Det passer ikke!). Ja, det er nu min Opfattelse, at det passer. Og jeg skal begrunde denne Opfattelse. Han har det store Ansvar, han har det største Ansvar fremfor de andre, fordi det er den nye Færdselsmetode, der er kommet til, og han har det store Ansvar, fordi han kommer med den store Fart, og han har det store Ansvar, fordi Motoren i Vognen arbejder videre, selv om Føreren maaske svigter. Hvis der derimod sker et Sammenstød mellem to Cyklister, saa opfører Mekanikken i samme Øjeblik at virke, saa træder Cyklisten ikke længere, og saa er der ikke længere noget, der driver Cyklen frem. Og drejer det sig om gaaende, og der sker noget, saa standser de. Og drejer det sig om Hestekøretøjer, saa vil de i Regelen ogsaa standse. Selv om Kusken maaske undertiden ikke er i Stand til at standse Køretøjet, kan det hændes, at Hestene er saa forstandige, at de staar stille; det er jo ikke alle Heste, der er kulrede eller sky eller har Nykker. I Motorvognen derimod arbejder Motoren videre, hvor Føreren ikke straks er i Stand til at gøre, hvad der skal gøres. Og derfor er det den motorkørende, der har det store Ansvar fremfor nogen anden, der færdes paa vore Gader og Veje. Men naturligvis er det rigtigt, at det indskræmpes alle andre, at de maa vise Hensynsfuldhed, og at der fastsættes bestemte Regler, hvorefter man maa rette sig.

Jeg kommer saa til det specielle Punkt, som jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om. Jeg erkender, at det foreliggende Forslag indeholder betydelige Skærpelser, hvad angaar Straf overfor spirituspaavirkede Motorførere, og med Hensyn til denne Skærpelse vil der sikkert fra Befolkningens Side være nogenlunde Tilfredshed. Jeg vil da

ogsaa gerne udtale min Paaskønnelse af, at samtlige Ordførere, og jeg tror ogsaa alle de ærede Medlemmer, som har talt, har tiltraadt de skærpede Regler. Der kan saaledes ikke være Tvivl om, at det nu i Lovgivningen vil blive fastslaaet som en grov Forseelse at køre Motorvogn i spirituspaavirket Tilstand. Om man saa ved Skærpelsen er naaet til den Grad af Strenghed, som er paakrævet, er en Sag for sig og noget, hvorom der kan forhandles, og noget, hvorom der naturligvis vil være delte Meninger. Jeg skal ikke stille Krav om yderligere Skærpelse eller strengere Straf. Jeg personlig har overhovedet en meget ringe Tro paa Straffes Evne til at gøre Forholdene bedre eller til at gøre Mennesker bedre. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Befolkningen som Helhed paa dette Punkt stiller meget vidtgaaende Fordringer.

Paa et Møde, som for nylig afholdtes oppe i Nørrejylland, hvor en stor Kreds af formaande Mænd havde indbudt til Drøftelse af denne Sag paa Foranledning af et Par alvorlige Forseelser af den omhandlede Art, der var sket der paa Egnen, vedtoges af 400—500 Mennesker en Resolution, der krævede ikke alene de spirituspaavirkede Motorførere strengere straffet, men ogsaa Ansvar gjort gældende overfor den eller dem, der har skænket Spiritus for den paa-gældende Chauffør, og Forslagets § 24, Stk. 1, krævedes i den nævnte Resolution klarere udformet, navnlig i Retning af, at man ikke maa nøjes med vedkommendes eget Skøn. Der var ved dette Møde en Repræsentant for „Den personlige Friheds Værn“ — en Organisation, hvis Navn er nævnt før under denne Debat — Direktør Ludvigsen, til Stede, og Hr. Ludvigsen udtalte som sin Opfattelse, at den Straf, som blev idømt spirituspaavirkede Motorførere, burde være af en saadan Art, at det ikke alene var Fængselsstraf, men at den virkelig var vanærende og havde Tabet af borgerlige Rettigheder til Følge. Jeg nævner dette som et Bevis paa, at det ikke alene er Afholdsfolkene, om hvem man jo altid har for Vane at sige, at de er Fanatikere o. s. v., men ogsaa, som her, en Repræsentant fra modsat Side, som kræver Straffen skærpet saaledes, at det ikke alene skal være Fængselsstraf i Almindelighed, men at den skal være af en saa alvorlig Karakter, at den medfører Tabet af borgerlige Rettigheder. Den strengere Straf virker beskyttende overfor Offentligheden, overfor de vejfarende, men vi maa gøre os klart, at den betyder ikke Sikkerhed, og det er Sikkerhed mod at blive kørt ned af spiritus-